

Z historie Jednoty (1862–1869)

Rezoluce

In: Martina Bečvářová (author): Z historie Jednoty (1862–1869). (Czech). Praha: Prometheus, 1999. pp. 88–89.

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/401759>

Terms of use:

© Jednota českých matematiků a fyziků

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://dml.cz>

REZOLUCE

Resoluce čili výsledek rozpravy dne 8. května odbyvané o otázce: „Proč nebývají matematika a fyzika na gymnasiích u většiny žáků oblíbeny a jak by se tomu dalo odpomoci“.

„Co se týká neoblíbenosti matematiky na gymnasiích u většiny žáků, leží hlavní příčina v matematice samé a pak v nepřiměřeném rozdělení látky.

Málo stránek jest v matematice, které by pro všechny žáky z gymnasia vystupující byly potřebné a zajímavé. Pročež nemělo by se vše a tak do podrobná přednáseti, za to ale důkladněji a déle probíratí partie pro každého žáka potřebné a zajímavé k. p. rovnice, složité úročení atd.

V nižším gymnasiu se podává poměrně velmi málo nového — na vyšším gymnasiu zas mnoho a z části zbytečného. Kdežto vědám zajímavějším jako fysice, lučbě, přírodopisu a dějepisu poměrně málo času věnuje, přednáší se matematika po 8 let. Pročež by se mělo přiměřenější rozdělení látky zavéstí.

Mathematika stala by se oblíbenější a zajímavější, kdyby při každé partii hodně příkladů a úloh hlavně z praktického života se podávalo a to tím více při nahoře naznačených.

Jiná příčina jest ta, že bývají na mnohých gymnasiích hned v prvních třídách špatné základy položeny, na kterých pak těžko pevně staviti ano nemožno.

Stává se tedy velmi často, že učitelé jiných odborů, které s matematikou nesouvisí, matematiku přednáší a to povrchně a nedokonale. Takový učitel, který již před lety vše z matematiky zapomněl, musí se naučiti tomu na zpaměť, co stojí v knize, a podává to žákům téměř doslovně. Tací učitelé nemají sami lásku k této vědě a tím méně dovedou ji vzbutiti ve svých posluchačích. Pročež tento zlořád by se měl odstranit a jenom ti měli by býti ustanoveni za učitele matematiky, kteří matematiku za svůj obor si vyvolili, studovali a si ji oblíbili.

Ještě jiná příčina jest ta, že na mnohých gymnasiích příliš se hoví mechanickému učení z paměti. Není pak divu, že žák všeho hlubšího rozumového přemýšlování a tedy i matematického se štítí.

Co se týče fysiky, jest tato sama o sobě zajímavá a každému vzdělanci potřebná. Fyzika na nižším gymnasiu požívá dosti lásky, protože se více experimentuje, na vyšším gymnasiu ztrácí tuto lásku, poněvadž se velmi málo experimentuje a příliš mnoho vzorek vyvinuje, tak že fyzika není než upotřebená matematika.

Pročež místo matematické fysiky mělo by se více experimentovati, arci že by musily býti fyzikální kabinety úplnější než obyčejně bývají, tak že kolikrát žák po celý rok ani experiment neuvidí.

Též by se mělo více praktických příkladů a úloh k rozluštění podávat, aby žák aspoň věděl, k čemu jsou ty vzorky a jak a kdy je možno upotřebiti. Arci že by se musilo fysice vytknout více času.

Též by se stala fyzika oblíbenější, kdyby učitelé podávali historické poznámky a i nejnovějších výsledků fysiky (k. p. mechanická theorie, teplo, světlo, nová akustika atd) si více všímali.

Méně důležité věci by se mohly vynechat, aby se času získalo pro experimenty, příklady a úlohy. I při malých prostředcích se dají mnohé pokusy provést.“

Mír. Neumann
t. č. starosta

Frt. Houdek
t. č. jednatel